

tilfreds med. Naturligvis kunde det aldrig falde mig ind at tro, at dette Forslag, som jeg her staar ene om, skulde være noget saa fuldkomment, at det kunde gaa, som det var. Vi saa jo endogsaa forleden Dag, at et Lovforslag, som kom fra en vis Side af Salen, og som var saa lille i Henseende til Kvantiteten, at det kun bestod af 2 Linier, blev saa beskaaret yderligere, at der kun var 6 Ord tilbage, saa at det udkom som en Lov paa 6 Ord. Nej, det har slet ikke været min Tanke, at dette Forslag skulde kunne gaa, som det blev forelagt. Jeg har ment, at naar man fik Sagen frem, kunde vi i et Udvalg forhandle derom og saa se, hvad vi kunde faa ud deraf. Naar jeg betegnede det som et lille Forslag, var det paa Grund af, at Forslaget ifølge sin Titel kun giver sig ud for at være et Forslag, der vedrører Bivejene; andet har jeg jo slet ikke anført her i Lovforslaget. Jeg har imidlertid været ganske paa det rene med, at der vilde fremkomme Tanker om, at det burde udvides ikke blot til Amtsvejene, men ogsaa til Jærnbannerne, og jeg vilde naturligvis være meget glad, hvis det skete. Jeg har kun skrevet dette Forslag paa den Maade, at jeg har villet have frem, hvad der har trykket mig og den Kreds, hvori jeg bor. Jeg betonede ogsaa som en Hovedsag med Hensyn til mit Forslag, at vi vel i Kommunerne have Lov til at ekspropriere Grus, men ikke Lov til at tage de Sten, som ligge i Masse, hele store Skanser, Tusinder og atter Tusinder, og som skyde sig op ad Stranden, som det ærede Medlem for Esbjerg ogsaa talte om, og hvor han gav mig sin Tilslutning. At man ikke har Lov til at tage disse Sten, er det, som har trykket os mest, og det er det, som særlig har fremkaldt Lovforslaget. Jeg har imidlertid godt følt, at Forslaget maaske vilde fremkalde mere og maaske fra et mindre Forslag blive et stort Forslag, maaske med stor indgribende Betydning. Jeg takker den højtærede Minister ogsaa for hans Udtalelser om Forslaget; Ministeren mener jo rigtignok, at dette Forslag muligvis ikke kunde bruges som Grundlag. Det synes jeg rigtignok var noget strengt sagt, thi som Grundlag kunde det dog maaske nok bruges, lad os

saa ogsaa omkalfatre det ganske betydeligt. Til Trods derfor glædede det mig alligevel at høre, at den ærede Minister er enig med mig og andre Talere i, at der paa dette Omraade dog er noget, der burde laves om paa ad Lovgivningens Vej. Det maa dog virkelig ogsaa siges, at disse Bestemmelser ere meget forældede. Naar den højtærede Minister spurgte mig direkte, hvorfor jeg ikke i mit Lovforslag havde anført de Bestemmelser om Taksation, som findes i Løven af 13de December 1793 § 16, men anførte Bestemmelserne i Forordningen af 1845 i Stedet for, svarer jeg dertil, at de Bestemmelser, som findes i § 16 af Forordningen af 1793, ere for mig saa forældede, ere i den Grad uforstaaelige og upraktiske i Forhold til den Udvikling, som Lovgivningen senere har faaet, at det aldrig kunde falde mig ind at anføre dem i Lovforslaget. Derimod ere Bestemmelserne i Forordningen af 1845 virkelig meget klarere og forstaaeligere, idet Taksationsmændene efter disse Bestemmelser udmeldes af Retten, og idet de skulle — staar der — være kyndige og uvildige Mænd. Det synes jeg er meget klarere end alle de forunderlig sammenvævede Bestemmelser, Forordningen af 1793 har. De øvrige Bestemmelser i Slutningen af samme Lov, som det ærede Medlem for Viborg Amts 3dje Valgkreds (Sloth) hentydede til, har jeg slet ikke ment vedrørte dette Spørgsmaal. — Med Hensyn til Udtalelserne af det ærede Medlem for Esbjerg om, at Ejendomsretten ikke skulde naa ret langt ned mod Jordens Centrum, saa ved jeg ikke rigtig dette. Jeg ejer ikke meget af den danske Jord, jeg ejer for Resten ikke en eneste Kvadratalen, men hvis jeg ejede noget, vilde jeg dog i alt Fald hævde, at min Ejendomsret gik ned til Bunden af min Grusgrav; det synes jeg dog nok, man maa have Ret til at hævde. Jeg vil slutte med at sige, at jeg har i Sinde, naar denne Behandling er færdig, at foreslaa, at der nedsættes et Udvalg om Sagen, og jeg vil saa haabe, at dette Udvalg under Konference med den højtærede Minister vil arbejde paa at faa noget ud af dette Forslag — saa maa man for mig gerne skære løs af det og sætte til saa meget, som man vil, naar kun